

Det var en gammel professionel fotograf, der, som kommentar til et automatisk kamera kun sagde: det bedste ved automatikken er, at den kan kobles fra.

Hans skepsis er ikke ligefrem opmuntrende for kamerafabrikanter og -importører, men måske forståelig, når man ved lidt om, hvad en professionel somme-tider må byde sin film.

Nu er professionelle fotografer i almindelighed altid vågne overfor det nye, der kommer frem indenfor deres fagområde. De er f. eks. ikke længe om at prøve en ny fremkalder, når den kommer på markedet, men hvem har nogensinde set en professionel fotograf med et automatisk kamera i hånden?

Det er nærliggende at tro, at den faglige stolthed forbyder, at automatikken overtager kontrollen med eksponeringen, men en CdS-måler hører med til det gængse udstyr. Det er dog altid en løs måler til at have i hånden eller en måler, der sidder oven på apparatet, og som kan kobles fra. Og her er det nok i virkeligheden, at hunden ligger begrævet.

I normale tilfælde er de almindelige følsomheder på 125, 200 og 400 ASA fuldt ud tilstrækkelige. Det er unødvendigt og må-

KONICA AUTOREX

**Automatisk SLR
til professionelle og
krævende
hobby-fotografer
24x36 og 18x24 mm
format i samme kamera**

ske endda umuligt at arbejde med de højeste ASA-tal. Men den professionelle må også kunne bruge sit kamera i undtagelsestilfældene, og det har kamerafabrikanterne ikke tænkt tilstrækkeligt på!

Først for nylig er man begyndt at kalibrere de indbyggede lysmålere, så de går til 800 ASA (30 DIN), men de bedste film kan og skal præstere 1600 og 3200 ASA, når det gælder.

Måske er det ikke nødvendigt, at automatikken kan arbejde med så høje følsomheder, men så må den kunne kobles fra. Det er tanker som disse, der ligger bag Konica Autorex. Inspirationen kom fra en amerikansk fotomagasinredaktør, der skrev i sin spalte, at det ville være ganske vidunderligt, hvis en kamerafabrik ville tænke på den professionelle ønskedrøm: et SLR systemkamera med udskiftelig optik og fuldautomatisk kobling til lysmåleren.

Når alt kommer til alt, har professionelle fotografer taget hele den fotografiske udvikling til sig, efterhånden som den blev omsat i robuste grejer, og i virkeligheden findes der ingen saglige argumenter mod automatikken – selvfølgelig vil også professionelle fotografer tage den fordel

med, når blot det automatiske kamera opfylder en række krav.

Det automatiske kamera skal kunne bruges hurtigt og sikkert, og det kan udtrykkes således:

1. Man må frit kunne vælge mellem lukkertiderne ved et forvalg – så bevægelsesuskarphed kan undgås.

2. Man må umiddelbart kunne se, på hvilken blænderåbning kameraet arbejder, når man har valgt en tid.

3. I tvivlstilfælde skal man hurtigt kunne kontrollere, om skarphedsdybden på en vis afstandsindstilling er tilstrækkelig.

Autorex opfylder disse krav, idet man på kameraets front har en stor indstillingsknob, hvor man efter at filmhastigheden er justeret (12 – 800 ASA), kan indstille lukkertiden. I søgerbilledets højre kant viser lysmålerens nål den aktuelle blænderindstilling (bl. 1,4–16), og på kamerafronten er der ligeledes en knap for prøvedblænder, så man i søgeren kan kontrollere skarphedsdybden.

Lukkeren er en spaltelukker helt af metal, og den bevæger sig ikke som den traditionelle spaltelukker horisontalt, men vertikalt over filmplanet. Den særlige konstruktion gør det muligt at synkronisere med flash 1/125 sek. Tiderne går fra 1–1/1000 sek + B.

Skal kameraet bruges til fotografering under meget lysvage forhold, kan automatikken kobles fra, hvorefter såvel tid som blænder vælges manuelt.

På de allerhøjeste ASA-tal beror eksponering og fremkaldelse mere på personlig smag og kan kun ske med et vist kvalitetstab i negativene. Man kunne dog have ønsket, at automatikken havde medtaget 1200 ASA, der er en anerkendt eksponering af Tri-X, fremkaldt i Acufine.

Til reportagebrug er det vigtigt, at det er meget let at stille skarpt. Det skal kunne gøres på en brøkdelt af et sekund. Prismsøgeren i Autorex er udstyret med en måleplet, der er bygget op af et geometrisk mønster af bitte små prismer.

Kun når afstandsindstillingen er helt nøjagtig, står motivet skarpt og klart i målepletten. Er motivet ude af focus, brydes billedet i prismerne og flimrer.

Skal et kamera være all-round, må det også kunne fotografere på kortere afstande, uden at man skal til at bruge mellemring el. a. Normaloptikken til Autorex klarer afstande helt ned til 45 cm.

Lysmåleren kan kobles til og fra, og spændingen på batteriet kan kontrolleres, ved hjælp af en lille kontakt på kameraets bagside.

Autorex har selvudløser med en forsinkelse på 10 sekunder; den spændes af en arm på ka-

meraets forside. Både hurtigoptræksarm og tilbagespolingssving er nemme at betjene og robuste.

En virkelig finesse er en helt ny »spareforanstaltning«, der i det ydre kun røbes af en lille arm på kameraets topstykke. Man kan omstille Autorex fra 24x36 mm til halvformat, 18x24 mm, ved blot at vippe armen til den ene side. I søgerbilledet afgrænses negativformatet samtidig med, at et metaljalousi umiddelbart foran filmbanen afmasker negativet.

Det automatiske filmtællerværk tager også hensyn til omstillingen, og man kan skifte mellem de to formater efter behag på samme film.

Autorex kommer på markedet i to modeller – både en fuldautomatisk og en ikke-automatisk.

Til kameraerne kan man få objektiver fra 21–2000 mm, samt to zoomobjektiver fra 47–100 mm og fra 58–400 mm.

Professionelle fotografer tæller ikke ret meget blandt millioner af kamerakøbere verden over, men nu er der altså tænkt også på dem – men naturligvis ikke på dem alene. Krævende hobbyfotografer stiller lige så store krav til deres udstyr som den professionelle. Den mulighed, at man kan skifte mellem automatisk og manuelt betjent eksponering og mellem to negativformater, vil nok gøre indtryk på adskillige.

Automatikken er først og fremmest en fordel til reportagearbejdet. Man behøver blot at tænke på de drivende sommerskyer, der skaber en ustandselig vekslende belysning. Det kan være enerverende at skulle skifte blænder hvert andet øjeblik og samtidig følge motivet i søgeren. Og dertil kommer, at automatikken er meget mere nøjagtig end nogen anden eksponeringskontrol.

CdS-måleren korrigerer ikke som den lejlighedsvis lysmålerkontrol – den indstiller simpelthen eksponeringen rigtigt sekund for sekund.

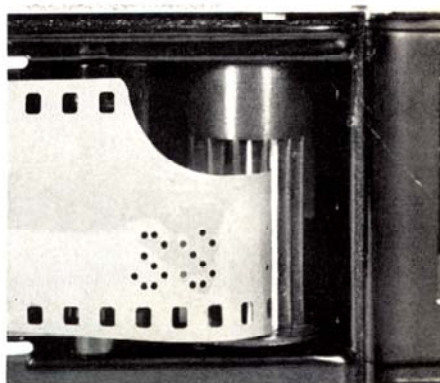
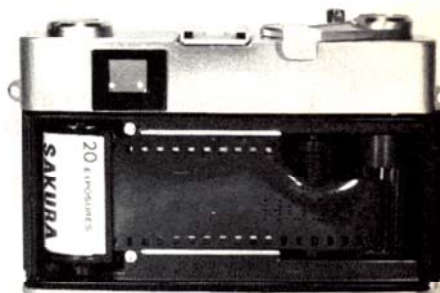
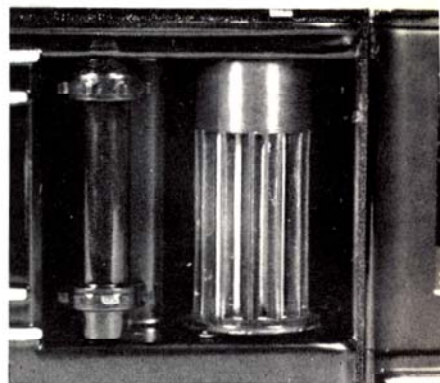
Konica Autorex er et fornemt eksempel på den udvikling, der præger SLR i disse år. Man har næsten glemt, at spejlet manuelt skulle vippes på plads efter hver eksponering, da det enøjede spejlflekskamera i sin tid kom frem. I virkeligheden har denne kameratype været genstand for en gradvis automatisering på en lang række områder, og udviklingen er sikkert ikke slut endnu!

I dag er SLR så absolut det foretrukne kamera til reportage, og fotograferne har ikke ret mange problemer tilbage at slås med. Konica Autorex løser endnu et af dem ved at overtage kontrollen med eksponeringen, og det vil fotograferne sikkert ikke være længe om at opdage.

myr

Nyt film-indlægnings-system

Konica kommer med en ny løsning

Konica kommer fra dette forår med et nyt system, der skal gøre det lettere at sætte film i kameraet. Det er meningen, at alle fabrikkens kameraer skal udstyres med den nye optagerspole, der består af en cylinder omkring en kerne, der låser filmen fast.

Denne løsning på det lille problem, der synes at interessere de fleste kamerafabriker, kan anvendes til alle slags film i 24x36 mm formatet.

TEKNISKE DATA:

enøjet spejlflekskamera
metalspaltelukker 1–1/1000 sek.
B og selvudløser – mikro-prismesøger
springblænder og springspejl
automatisk og manuel betjening
CdS-lysmåler 12–800 ASA
format 24x36 og 18x24 mm – aut. filmtæller
PRIS: ca. kr. 1140,—